

Pedagógia

kéthetenként negyvenöt perc

A Szegedi Orvostudományi Egyetem rektorának tavaly szeptemberben kelt utasítása szerint ennyi időt kell szentelniük az egyetem oktatóinak arra, hogy meghallgassák a két szemeszterre hirdetett pedagógiai és didaktikai továbbképző kurzus előadásait. Eddig hat előadás hangzott el.

Dr. Kiszely György professzor, a Biológiai Intézet igazgatója, az oktatási reformbizottság elnöke mondta:

Évek óta különböző fórumokon, intézeti értekezletektől az egyetemi tanácsülésekig újra és újra megfogalmazódott a kívánság, hogy szükség lenne valamilyen formában erre a képzésre, hogy különösen a fiatal oktatók számára lenne fontos metodikai tájékozottságot, pedagógiai ismereteket szerezni, amelyek megkönnyítik a szükséges előadói biztonságérzetet és rutin kialakulását.

E kívánságot teljesítő állapotunk meg a Szegedi Tanárképző Főiskola neveléstudományi tanszékével. Elkészült az előadásorozat tematikája s a rektor úr meghirdette minden oktató számára kötelezően a kurzust.

Magam is értelemül tapasztaltam, hogy az előadásokon megjelenő oktatók nagy része milyen közönyösen, szinte tüntető részvétellel, „van jelen”. Töprengtem már, miért van ez? Talán mert kötelező a látogatás? Kérem, jómagam is rendszeresen eljárók különböző orvosi és tudományos szakcsoportok „nem kötelező” rendezvényeire. Ott látom rendszeresen az egyetem öt-hat professzorát, ott látok rendszeresen még nyolc-tíz külső látogatót, kórházi, rendelőintézeti orvosokat — de alig-alig fordul elő, hogy például ott volnának az egyetem fiatalabb oktatói, gyakornokai, tanársegédei. Meggyőződés, hogy a rektor urat is ez az elszomorító tény indította az előadások kötelező látogatásának megkövetelésére.

Két hetenként negyvenöt perc — s mégis, vannak, akik azt mondják, kevés az idejük, nem akarják azt pazarolni. Különösen a klinikusok hivatkoznak — egyébként nem indokolatlanul — szakmai elfoglaltságukra. Mondják azt is, hogy számukra, a klinikai képzés pedagógiájáról és metodikájáról nem mondanak semmit az előadók. Valóban, különösen az eddigi előadások a legfontosabb, legáltalánosabb elvekkel, törvényszerűségekkel foglalkoztak.

Novi Sad-i delegáció

Három jügoszláv egyetemista fiatal tartózkodott Szegeden nemrég azzal a céllal, hogy a tudományegyetemmel kapcsolatos további együttműködési programot konkretizálják.

Darke Hohnjec, a Novi Sad-i egyetem egyetemi választmányának képviselője, valamint Dusan Stevanović a matematikai fakultás és Darinka Uvertić a filozófiai fakultás delegáltjai részt vettek elutasítás előtt a KISZ-bizottság fogadásán. A megbeszélések egyik eredményként rögzítették például, hogy a szegedi táncsoport július 16 és 19 között Petrovac na Meru-i vagy egy Novi Sad környéki vendégszerelősen vesz részt az újvidéki

Dehát általános módszertani megalapozottság nélkül nincs megbízható, szilárd szakmódszertani tudás sem! Erre is gondolniuk kellene kételkedőknek. Még akkor is, ha klinikusok.

Beszélgünk. Arról, hogy a jó oktató születik. Hogy vannak olyan jellemző adottságok, amelyek nélkül valaki igazán jó, verbéli előadó nem lehet.

Csakhat — s erre is gondolniuk kell az előadásorozat ellenzőinek, akik között vannak vezető egyetemi professzorok is — hogy egyrészt a legideálisabb adottságok is erősödnek a kellő szakismeretek megszerzése által, s ugyanakkor az előadói-rektori tehetséggel kevésbé megáldott oktatók — vannak ilyenek is — szintén könnyebben boldogulnak, ha ismerik a felsőoktatás pedagógiai rendszerét és elveit s alkalmazzzák azokat.

Kiszely professzor mondta befejezésül:

Fiatalkorunk magatartása különösen érthetetlen és etikátlan ezeken az előadásokon. Beszélgetnek, nyíltan zavarják a rendet a foglalkozásokon. Vajon ők hogy fogadják óráikon a hallgatók hasonló magatartását?

Ebben a félévben még egy előadás hangzik el a Szegedi Orvostudományi Egyetem országosan is egyedülálló pedagógiai továbbképző tanfolyamán.

Uzgorodi vendégek

Főiskolánk vendégeiként Szegedre látogattak az Uzgorodi Állami Egyetem magyar szakos hallgatói. Látogatásukra a két intézmény közötti együttműködési és csere-egyezmény keretében került sor. Viszonyásaként a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar irodalmi tanszék vezetője, Turák János látogatásának.

A második, harmad- és negyedéves ungvári egyetemisták elmondták, hogy egy-egy szakos képzésben részesülnek Magyar irodalmat és nyelvészetet hallgatnak. Valamennyien magyar anyanyelvűek, de tökéletesen beszélnek oroszul, amint ez kiderült a főiskola orosz tanszékének május 11-én rendezett szakestijén.

Gazdag program fogadta az ungvári vendégeket. A hivatalos fogadásokon túl előadásokat hallgattak és hallgatnak, többek között a főiskola irodalom tanszékén

sportküldöttség látogatásának viszonyásaképpen. Találkoztak a Novi Sad-i ifjúsági küldöttek a karok képviselőivel is, s hosszabb távra szóló megállapodásokat kötöttek a TTK-s és a bölcsész szervezetekkel.

Mégis, ezek a megbeszélések végeredményben inkább csökkentették, szegényebbé tették a tavaly júniusban tervbe vett programot. Nagyon sajnáljuk, hogy jügoszláv vendégeinket nem hatalmazzák fel a barátsági szerződésről folyó tárgyalásra. Most mindenestre elhatározták, hogy október 1-ig végleges megállapodásra jutnak a barátsági szerződés ügyében. S ezt mindkét fél részéről alá is írják.

Géza Ferenc

Négyen Odesszából

Alig utazott el a Harkovi egyetemisták küldöttsége, máris új szovjet vendégek látogattak el a tudományegyetem KISZ-bizottságára Testvéregyetemünkről, az Odesszai Állami Mecsnyikov Egyetemről érkezett meg a Komszomol-delegáció, hogy megbeszéléseket folytasson a tudományegyetem ifjúsági vezetőivel. Szergej Bojcsenkót, Andor Józsefet, Nagygyzda Kolomijcsenkót és Nyina Sevcovát fogadta dr. Szalay László tudományos rektorhelyettes. A fogadás után kérdeztük meg Szergej Bojcsenkót, a Komszomol Bizottság titkárát útjuk céljáról.

Célunk az volt, hogy azon az egyre szélesedő baráti kapcsolaton belül, ami a két ország ifjúsága között kialakult, mi is közelebb kerüljünk egymáshoz. Konkrét célunk az, hogy megkísérüljünk a két egyetem ifjúsági mozgalmi közötti szerződést, és megkezdjük a nyári építőtáborok ügyében. És az, ami, azt hiszem, szükségse-

rú ilyenkor; azoknak a személyes kapcsolatoknak a kiépítése, amelyek további munkánkban is segítségünkre lesznek.

Miben látod a lehetőséget a további fejlődéshez? — Mindenekelőtt szükséges, hogy minél többen megismerkedjünk egymás hazájával. Nem lehet beszélni egy országról, ha az ember nem látta saját szemével. És szükséges az is, hogy közvetlenül ismerkedjünk meg egymás sikereivel és munkáinak formáival, ami levelezésben szinte lehetetlen. A kétnapos megbeszélések alapján a két egyetem ifjúsági vezetői barátságát szerződést írtak alá, amelynek egyik pontja idén nyáron azt eredményezi, hogy tíz-tíz fiú és öt-öt lányhallgató cseréjére lesz lehetőség. A szovjet csoport július 10-től augusztus 6-ig dolgozik a szegedi építőtáborban, utána 14-ig pihen, a magyar hallgatók ugyanezen idő alatt az odesszai építőtáborban végeznek munkát.

Főiskolások tapasztalatszerése

Mint ahogy hagyományosan már évről-évre más főiskola a rendezője és vendéglátója az országos főiskolai spartakiád versenyének s versenyzőinek, ugyancsak hagyományosan ez alkalommal a rendező főiskola a KISZ-bizottsága tapasztalatszerése keretében vendégül látja a többi főiskola KISZ-bizottságainak képviselőit.

Május 5-én délelőtt 10 órakor a főiskola emeleti tanácstermében a Pécsi Tanárképző Főiskola 11 KISZ-vezetője, az Egri Tanárképző Főiskola 9 és a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola 3 kül-

dötte részvételével kezdte meg munkáját a Szegedi Tanárképző Főiskola KISZ-bizottsága által rendezett tanácskozás.

A megjelentek elsősorban a KISZ politikai nevelő munkájának módszereire, a tanulmányi fegyelem erősítésére, a szabadidő helyes felhasználására és a KISZ érdekvédelmi tevékenységére vonatkozó tapasztalataikat osztották meg egymással. A kétnapos megbeszélés végén az Egri Tanárképző Főiskola küldöttei meghívták jövőre Egerbe a testvér-főiskolák KISZ-bizottságait.

Dr. Kunos József

1933—1967

Május 16-án délben 1 órakor a Belvárosi temetőben helyezték örök nyugalomra dr. Kunos Józsefet, a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának adjunktusát, az egyetemi munkatügyi döntőbizottság elnökhelyettesét, a kari módszertani bizottság és a kari szakszervezeti bizottság tagját, akinek váratlan, tragikus halála mély fájdalommal töltött el mindenkit, aki ismerte, becsülte és szerette őt.

Elt harmincnégy évet: olvasható a fejfa felírátán. Meghalt dr. Kunos adjunktus — futott végig a hír a városban, az egyetemen. Kunos tanár úr nem tart többé órát — mondták megdöbbenve a kar hallgatói. Kunos Jóska nincs többé — fogadták a hitetlennek hangzó hírt a kar oktatói és dolgozói.

Egyetemi munkáját nagy lelkesedéssel végezte. Tevékenységét rajongásig vitt munkaszeretettel, hivatástudattal, az oktató-nevelő és kutató munka iránt érzett tisztelettel és alázat jellemezte mindvégig. E hivatása iránt érzett és vállalt különösen nagyfokú felelősségérzete olykor teherbírást meghaladó munkavégzésre ösztökölt, s önhaajzolása kifáradáshoz, konfliktusokhoz vezetett. Környezete, barátai és munkatársai segíteni igyekeztek e konfliktusok feloldásában. S noha az élettel, a munkával járó nehézségeket, problémákat olykor eltüntöztette és lelki konfliktusai ebből fakadóak voltak, példaként állítható oktató-nevelő munkája során minduntalan újabb és újabb előnyös tulajdonságai tűntek elő. Mint különböző rendezvények szervezője, új oktatási módszerekkel kísérletező oktató, a nevelési feladatokkal mindig nagyon komolyan vevő, s azokat hűen teljesítő verbéli pedagógusként élt és dolgozott tragikus haláláig. Nagyfokú emberi tisztessége, őszinte munkaszeretete, becsületes munkavégzése, politikai szilárdsága és kitűnő szakmai fölkészültsége nagy feladatok ellátására tették őt alkalmassá. Így ismerték, becsülték nemcsak az egyetemen, hanem a városban is mindazok, akik ismerték s akik őt ismerték.

A búcsúzás ezért különösen fájdalmasan dr. Kunos József emléke a példamutató ember, férj és családapa, barát és munkatárs emlékeként fáj és megmarad mindannyiunk lelkében.

Sz. A. ELEGIA

Szabó István szobra

Főiskolai tudományos közlemények

FOISKOLÁNK oktatóinak tudományos munkásságát, kutatásai eredményeit méltón reprezentálja a nemrégiben napvilágot látott s mind kiállításában, mind tartalmában igényes, gazdag két kötet: a Szegedi Tanárképző Főiskola tudományos közleményei.

Az 1966-os év mérlegét megvonó kötetek közül az első — hagyományosan — az irodalom, a nyelvészet, a történelem, a neveléstudomány, a lélektan és a képzőművészetek témakörébe tartozó tanulmányokat közli. A „Nyelv és irodalom” című első részben Benkő Lászlónak a mondatlemzés problémáit és ezzel kapcsolatos módszereit ismertető értekezése mellett Csukás Istvánnak „Petőfi és a szlovákok” című tanulmánya második részét olvashatjuk. Iczefi Géza a települések belterületének földrajzi neveiről, Steinitz Wolfgang az osztrák nyelv belső etimológiájáról, Sziklai László a Pester Tageblatt-ban föllet szlovák népdalokról, Török Gábor külföldi nyelvjárótörténeli ta-

nulságokról és Zsolnai József az ászothalmi szőlőművelés szaknyelvével készült cikkeit közli a kötet. A „Történelem” fejezetim alatt Kávássy Sándornak Kossuth nemzetelméletéről írt cikkét, Kovács Zoltának a magyarországi népeség reprodukció kérdéséhez kapcsolódó s XVIII.—XIX. századi családi rekonstrukciós vizsgálatok eredményeit ismertető tanulmányát, valamint Olajos Teréznek „Actius római szoborának felirata és a Mercabaudes” című dolgozatát publikálják.

A „Pedagógia és lélektan” fejezetben Geréb György tanulmányát olvashatjuk „Pszichológiai vizsgálatok a monotonia jelentésköréből” címmel. Ugyanő írt Szabó Zoltánnal, illetve Vaskor Andrásal közösen dolgozatot az álmok elménytartalmának vizsgálatáról és a megoszló figyelemnek és manualitásnak sztereométerrel történő vizsgálata új módszeréről. Somfai László „Minőségjelzős szerkezetek a tizenévesek írásos szokáséból”

Vajda László pedig József Attila Nem én kiáltok című versének irodalomszertikai elemzése, címmel közöl közöl tanulmányokat. S végül közli a kötet a tavaly elhunyt Buday Lajos „A vetett árnyék alapelemei” című dolgozatát.

A második kötet tizenhárom tanulmányt közöl a természettudományok köréből. Kiss István „Trachelomonas-félék a Dél-Ál-földről” címmel közöl dolgozatot. Ugyancsak ő „Az Ankitrodesmus braunii és az A. pseudobraunii n. sp. variabilitása” című tanulmány szerzője is. Végné Varga Izabella a Szeged környéki szikes vizek fitoplanktonjának összehasonlító vizsgálatáról. Baba Károly a Tisza hullámtérének puhatestűiről ír. Algyó és Szeged között végzett kutatásai alapján, Moholi Károly a Csongrád megyei élelmiszeripar néhány ágának nyersanyagellátását elemzi cikkében. Szabó László a fűnyírás problémáit vizsgálja a felszabadulás óta eltelt huszonkét év

tanulmányait mérlegelve. Ivánics László a Tisza hullámtérén végzett talajművelési vizsgálatokról, Bor Pál és Kovács László két vékony lencse helyettesítő lencséjének kérdéséről, Nagy Pál és Molnár Zsuzsanna a Schiff-bázisok kinetikai vizsgálatáról közöl dolgozatokat.

Siposné Kedves Eva, Sipos Sándor és Széll Tamás a szerzője a „Néhány hazai xilimintia huminsav részének lugos feltárási során bekövetkező változásairól” című dolgozatnak. Szendrei János „Az ítéletalkus egy új diagramja” és „Megjegyzések a gyűrű centrumáról” címmel közli két rövid tanulmányát.

MINDKÉT kötetben számos fénykép, illusztrációs anyag, táblázat egészíti ki a tanulmányokat, amelyek ezáltal is meggyőzően a főiskolai oktatói kar tudományos munkájának, kutató tevékenységének eredményességéről, a végzett munka tartalmasságáról és sikeréről.